

Ἐπιχειρήματα ἢ χουλιγκανισμός; Διαφωνίες ἢ τρομοκρατία; Προτάσεις ἢ βανδαλισμοί; Περιστολή τοῦ κορωνοϊοῦ ἢ σαδιστική διασπορά του; Λογική ἢ καταστροφές; Δολοφόνοι ἢ νομοταγεῖς πολίτες; Αὐτά τά ἐρωτήματα γεννιῶνται ὅταν ἀπό τό βῆμα τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργός Προστασίας του Πολίτη (Δημοσίας Τάξεως) **κ. Μιχ. Χρυσοχοϊδης** εἶπε ὅτι μέσα σέ 50 μέρες πραγματοποιήθηκαν **635 διαδηλώσεις!**

• Καί ἄλλοτε γίνονταν διαδηλώσεις. Ἄλλ' οὔτε τόσο συχνά οὔτε καταλύοντας προκλητικά τά μέτρα ὑγιεινῆς προστασίας λόγω τῆς **πανδημίας**.

• Πόσες τραγικές συνέπειες εἶχαμε ἀπό αὐτές τίς 635 διαδηλώσεις στήν Ἀθήνα καί σέ ἄλλες πόλεις;

1. Σέ ἐποχή αὐστηρῶν μέτρων περιορισμοῦ λόγω τοῦ κορωνοϊοῦ, καί μάλιστα μέ τίς τελευταῖες του μεταλλάξεις, οἱ κεντρικοί δρόμοι καί οἱ πλατεῖες παρουσίαζαν μάζες **συνωστισμένων** ἀτόμων χωρίς μάσκες καί μή τηρώντας ἀποστάσεις. Ἡ μεταδοτικότητα τοῦ ἰοῦ, λόγω καί τῶν κραυγῶν, ἦταν πασιφανής. Ὁ ὁποιοσδήποτε τρομοκράτης ἢ μέλος τοῦ «ρουβίκωνα» κολλοῦσε τόν ἰό, καί ὕστερα ἀστραπιαῖα τόν μετέδιδε στή σπείρα του ἢ στό σπίτι του.

2. Τραγική συνέπεια καί ἡ σύγκρουσις μέ τήν **ἀστυνομία**. Δέν ἀποτελεῖται ἀπό ἀγγέλους ἡ ἀστυνομία. Εἶναι ἀναμενόμενον νά συμβαίνουν καί λάθη ἐκ μέρους μελῶν της, δεδομένης καί τῆς κοπώσεως. Πῶς νά ἐπιτηρήσῃ ἡ ἀστυνομία 635 διαδηλώσεις (μέ ἑκατοντάδες ἄτομα κάθε μία); Καί γιατί λησμονοῦν οἱ διοργανωτές ἀναρχοαυτόνομοι, ὅτι καί οἱ ἀστυνομικοί εἶναι ἄνθρωποι καί δέν ἔχουν ἀπεριόριστη ἀντοχή, καί ὅτι ἐκτελοῦν ἐντολές.

3. Τραγική συνέπεια τῶν διαδηλώσεων τοῦ συγκεκριμένου τρόπου καί χρόνου εἶναι ἡ ντροπή πού νιώθουμε ὅλοι ὡς Ἕλληνες. Ὅπως ἀνακοινώθηκε, οἱ μισές ἀπό τίς 635 διαδηλώσεις ἔγιναν γιά συμπάραστασι στόν ἀρχιτρομοκράτη καί ἀρχιδολοφόνο **Κουφοντίνα**. Ἐνα κράτος, πού καλεῖται νά γιορτάσῃ τά 200 χρόνια ἀπό τήν Ἐθνεγερσία τοῦ 1821 καί νά τιμήσῃ τοὺς ἥρωές του, ἔπρεπε νά εἶναι κάθε μέρα στοὺς δρόμους γιά νά τιμηθῇ ἕνας πολυῖσοβίτης!

4. Τραγική συνέπεια τῶν διαδηλώσεων εἶναι ἡ προβολή τῶν **ἀγρίων ἐνστίκτων** τοῦ συννοθλεύματος τῶν διαδηλωτῶν. Θά μπορούσε νά γίνῃ μία ὠραία διαδήλωσις γιά κάποιον λογικό αἴτημα. Ἦταν ἀνάγκη νά σπαῖνε καί νά σχίζουν **εἰκόνες** τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας; Ὅλος ὁ πλανήτης εἶδε τήν ἀσεβῆ σκηνή καί τό διαδίκτυο καί οἱ ἐφημερίδες ἀναμετέδιδαν τό ρυθμικό... σύνθημα: «*Ἡ Ἑλλάδα νά πεθάνει, νά ζήσουμε ἐμεῖς. Στό διάολο ἢ οἰκογένεια, στό διάολο καί ἡ Πατρίς*».

5. Τραγική συνέπεια τῶν ἐπικινδύνων διαδηλώσεων εἶναι καί ἡ κατάπτωσις τοῦ **πολιτικοῦ λόγου**. Γιά λογική ἀντιπαράθεσι ὑπάρχει τό βῆμα τῆς Βουλῆς. Εἶναι ἀνάγκη ἀκόμα καί πολιτικά πρόσωπα νά συμφύρωνται μέ ἀκραῖα τρομοκρατικά στοιχεῖα καί νά ἀνέχονται συνθήματα, ὅπως: «*Ὅταν οἱ ἀντάρτες θά μποῦνε στήν Ἀθήνα, τό Σύνταγμα θά λέγεται πλατεία Κουφοντίνα*»; Δέν μπορεῖ νά ἀκούγεται ἀπό πολιτικούς ἄνδρες τό: «*Γιά τίς διαδηλώσεις παίρνομε τό ρίσκο τῆς πανδημίας*». Δηλαδή: Δέν μᾶς νοιάζει ἂν γεμίζουν τά νοσοκομεῖα καί οἱ Μ. Ε.Θ.; Ἐμᾶς ἕνα μᾶς ἐνδιαφέρει, νά γεμίζουν οἱ δρόμοι ἀπό διαδηλωτές;

6. Ὑπάρχει καί ἄλλη τραγική συνέπεια: Ἡ **ἀτιμωρησία**. Τρομοκράτες συλλαμβάνονται, ἀλλά τά δικαστήρια τοὺς ἀθώνουν.

• Εἶναι καιρός τό κράτος νά θέσῃ φραγμό! Ὑπάρχουν πολλοί τρόποι νά ἐκφράζον οἱ διαφωνοῦντες τή γνώμη τους. Δέν χρειάζονται μαζικές καταστροφές. Οἱ καταστροφές δέν εἶναι ἐπανάστασις. Εἶναι κοινωνικές ἀνατροπές καί διαστροφές!